

သားရဲ၏ ဇနီးအဖြစ်
ပျိုးထောင်ခံရခြင်း

လွန်းပန်းချီ

စာစဉ် - ၁

စာရေးသူ - လွန်းပန်းချီ
ဝတ္ထုအမည် - သားရဲ၏ဇနီးအဖြစ်ပျိုးထောင်ခံရခြင်း။
အပိုင်း(၁)

နံနက်စောစောလေထုသည် စိတ်ကိုလန်းဆန်းစေပြီး စိမ်းလန်းသော သစ်ပင်များက တဖြည်းဖြည်း ရှင်းလင်းလာကာ မူလအရောင်များကို ထုတ်ဖော်ပြသလာလေသည်။ အစောပိုင်းနေရောင်၏ အလင်းသည် မြို့နေ သော တောင်များကိုနွေးရန် အချိန်မပေးနိုင်ပါချေ။ ခြေရာ အစုအပြုံများက တောင်များ၏ တည်ငြိမ်မှုကို ပျက်ပြားစေခဲ့ချေ၏။

"သူ အဲဒီမှာ ရှိတယ် မြန်မြန် သူ့ကိုဖမ်း"

လူတစ်ဒါဇင် သို့မဟုတ် လူငယ်လေးများသည် သစ်တောထဲတွင်ရှိသော တစ်စုံတစ်ခုကိုဖမ်းရန် အမောတကော ပြေးလွှားနေကြလေသည်။ ရုတ်တရက် သူတို့ထဲက တစ်ယောက်ဟာ ထူးဆန်းစွာ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင် နေသော ပုံရိပ်တစ်ခုကိုမြင်လိုက်ရာ စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ပြောလာ လေသည်။

"ချီးပဲ၊ စောင့်နေလိုက် ဒီလောင်ဇီက သူ့ကိုဖမ်းမိတဲ့အခါ သင်ခန်းစာ ကောင်းကောင်း ပေးပစ်မယ်။ သူကများ ငါ့လက်ထဲက ထွက်ပြေးရဲတယ် ပေါ့လေ"

အသက် ၃၀ ခန့်အရွယ်ရှိ ကြမ်းတမ်းတဲ့မျက်နှာနဲ့ လူကြီးတစ်ဦးသည် ဒေါသတကြီး ဆူပူသောင်းကျန်းပြီး မခံမရပ်ဖြစ်နေပုံရလေသည်။

သူ၏မျက်လုံးများသည် သားကောင်ကို မုန်းတီးစွာ စိမ်းစိမ်းဝါးဝါး ကြည့်နေလေသည်။

ဒီစကားတွေကို ကြားရတဲ့အချိန်မှာ ရှုကျင်ထျန်းဟာ ပြန်လှည့်မသွားတော့ဘဲ နောက်ဆုံးလေကို ရှူရှိုက်ပြီး မြန်မြန်ဆန်ဆန် ပြေးသွားခဲ့လေ၏။ တောရိုင်းမြေ ဖြစ်သောကြောင့် သစ်တောထဲတွင် လမ်းများမရှိချေ။ ပေါင်းပင်များ လှပသော သစ်ပင်များနှင့် ပြည့်နှက်နေလေ၏။

ပေါင်းပင်များ ပြည့်နှက်နေသောကြောင့် ရှုကျင်ထျန်းသည် သူ၏လက်နှစ်ဖက်အား လမ်းဖွင့်စေရန် အတင်းအကျပ် စေခိုင်းနေလေတော့သည်။ သူသည် အမည်မသိမြက်တွေပေါ်သို့ ခြေလှမ်းလှမ်းလိုက်ပြီး ရူးသွပ်စွာဖြင့် ထွက်ပြေးလိုက်တော့သည်။

ထောင်တက်နေသော အကိုင်းများနှင့် အရွက်များက သူ့မျက်နှာနှင့် ခန္ဓာကိုယ်ကိုရိုက်မိပြီး အနီရောင် အစင်းရာများအဖြစ် ထွက်ပေါ်လာလေ၏။ သူ၏အရေပြားကို ခြစ်မိပြီး သွေးထွက်လာသည်အထိ ဖြစ်နေပါသော်လည်း ရှုကျင်ထျန်းသည် ထိုအရာများကို သတိမထားမိခဲ့ပါချေ။

သူသိတာ တစ်ခုပဲရှိတယ် ... သူပြေးရမယ် မရပ်မနားပဲပြေးရမယ် ... သူရပ်လိုက်မယ်ဆိုရင် သူ့ဘဝပြီးပြီပဲ ...

၆မြို့တော်ရှိ ရှုမိသားစုခေါင်းဆောင်၏ အကြီးဆုံးသားဖြစ်ပြီး ပြင်ပမှလူများသည် သူ့ကို ရှုမိသားစု၏ အမွေဆက်ခံသူဟု ယူဆကြပေလိမ့်မည်။ သူတို့၏ စီးပွားရေးပြိုင်ဘက်များက သူ့ကိုထိုးနှက်ရန် အရိုးရှင်းဆုံးနှင့် အထိဆုံးနည်းလမ်းများဖြင့် တိုက်ခိုက်လာကြလိမ့်မည်။ အမှန်တော့ ရှုပိုင်ထျန်းသည် မည်မျှပင် အင်အားကြီးနေစေကာမူ ဆက်ခံသူမရှိလျှင် သူ၏ကြီးမားသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို မည်သို့ ကာကွယ်နိုင်ပါမည်နည်း။

ရယ်စရာပဲ ... သူတို့က သူထွက်သွားရင် သူ့အဖေကို နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ဘာ

လို့များ ထင်နေကြတာလဲ။

ပြင်ပကမ္ဘာကသူသည် ရှုမိသားဖြစ်ကြောင်းကိုသာ သိသည်။ သို့သော် သူသည် စီးပွားဖြစ် လက်ထပ် ထိမ်းမြားမှုအတွက် အပိုတစ်ခုမျှသာ ဖြစ်သည်ကို မသိခဲ့ကြပါချေ။ ရှုပိုင်ထျန်းကဲ့သို့ သွေးအေး ရက်စက်တတ်သောသူ၌ ဖခင်နှင့်သား၏ခံစားချက်ဟူ၍ အဘယ်မှာရှိမည်နည်း။

လွန်ခဲ့သော ၂ နှစ်က မမျှော်လင့်ဘဲ သူ့ထက်နှစ်လကြီးသော သူတစ်ခါမှမမြင်ဖူးတဲ့ အစ်ကိုတစ်ယောက် ရှိကြောင်း သူတွေ့ရှိခဲ့ရသည်။

ရှုမိသားစုတစ်ခုလုံးကို ရှုပိုင်ထျန်းမှ သူ၏အစ်ကိုကြီးအတွက်ထားခဲ့ပြီး သူ၏အမွေဆက်ခံသူ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း၊ သူ့အစ်ကိုကြီးအား တိုက်ခိုက်ခြင်းမှ ကာကွယ်ရန်ဖြစ်ကြောင်း တဖြည်းဖြည်း သူသိလာခဲ့သည်။

ထို့အပြင် ယခုလက်ရှိ သူပိတ်မိနေသည့် အန္တရာယ်အခြေအနေများသည် သူ့အစ်ကိုကြီး၏ အစီအစဉ်များသာ ဖြစ်လေသည်။ သူ ဒီထက်ပိုပြီး မစောင့်နိုင်တော့ဘူးလား ... ဒီလိုလက္ခဏာတွေက အမွေဆက်ခံသူဖြစ်ဖို့ အဆင်ပြေတယ်လား ... သူ့အဲဒါတွေကို မလိုချင်ဘူးဆိုရင်တောင်မှ သူ့ရဲ့အရူးအစ်ကိုကြီးကို ရှုပိုင်ထျန်းက တားပေးမှာမဟုတ်ဘူး။ သူ ရှုမိသားစုရဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကို လွှဲယူဖို့တောင် အသက်ရှင်မှာမဟုတ်ပေ။

သူ၏အစ်ကိုကြီးဖြစ်သူသည် သူ့အတွက် အန္တရာယ်ပေးခြင်းကို မရပ်တန့်ပါက ရှုမိသားစုပိုင်ဆိုင်မှုကို အနည်းငယ်ရရှိရန်ပင် မလွယ်ကူပါချေ။

သူ့နောက်မှာရှိနေတဲ့ အသံက ပိုပြီးနီးကပ်လာကာ ရှုကျင်ထျန်းရဲ့ နှလုံးသားက သူ့လည်ချောင်းထဲက ခုန်ထွက်တော့မလို ခံစားလိုက်ရသည်ပြီး ထိုအသံက သူ့နားလေးကို တုန်ခါသွားစေသည်။

ရုတ်တရက် ရှုကျင်ထျန်းသည် စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားပြီး တစ်စုံတစ်ခုကို ထိုးဖောက်လိုက်ပုံရသည်။ သူ၏ဦးနှောက်သည် ရပ်တန့်သွားပြီး သူ၏အလျင်အမြန်ပြေးမှုကိုလည်း ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

ရှုကျင်ထျန်း သူ၏အာရုံခံစားမှုများ ပြန်ရောက်လာသောအခါ သူ၏နှလုံးသားသည် တုန်ခါနေဆဲဖြစ်ချေ၏။ သူ၏လက်တစ်ဖက်သည် ရင်ဘတ်ကို တင်းတင်းဖိထားပြီး အကြိမ်များစွာ အသက်ရှူထုတ် နေရလေသည်။

သူ၏ဝေဝါးနေသော အမြင်အာရုံသည် တဖြည်းဖြည်း ရှင်းလင်း ကွဲပြားလာလေ၏။ မူလက ညှိုးနွမ်းနေသည့် အဝါရောင်ဆောင်းဦးရာသီသည် အစိမ်းရောင်အပင်များနှင့် ပြည့်နှက် လာလေသည်။

ကောင်းကင်သို့ ထိုးထွက်နေသော ထူးခြားသည့်သစ်ပင်များလည်း ရှိလေသည်။ မြေဩဇာကောင်းပြီး ဝင့်ကြွားလှပနေသော ချုံပင်များသည် နေရာအများစုကို ကုပ်တွယ်ထားပြီး သူတို့၏အမြစ်များသည်ပင် ကွာဟမှုမရှိပါချေ။

ရှုကျင်ထျန်းဟာ ရုတ်တရက် ထိတ်လန့်သွားပြီး သူ့ရဲ့ခေါင်းကို လျင်မြန်စွာ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။ သူဖွင့်လှစ်ထားသော ရှုပ်ထွေးသည့် လမ်းကြောင်းများသည် အစအနပင်မရှိဘဲ ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။

တိတ်ဆိတ်အေးချမ်းနေသော တောင်များတွင် အင်းဆက် ပိုးမွှားများ၏အသံများ ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ အလွန်ထူးဆန်းပြီး မွှေးပျံ့သော ရနံ့နှင့် ခမ်းနားထည်ဝါလှသော လိမ္မော်ရောင် လိပ်ပြာကြီးတစ်ကောင်သည် သူ့ရှေ့တွင် ပျံသန်းသွားလေ၏။ အဲဒါကအလွန်ထူးဆန်းတဲ့ မျိုးနွယ်ဖြစ်ပြီး အဆိပ်ရှိသလားဆိုတာကိုတော့ သူလည်းမသိပါချေ။ ရှုကျင်ထျန်းသည် ဂရုမစိုက်စွာဖြင့် လက်ကိုလွှဲလိုက်ပြီး မြေပြင်ပေါ်အားလျော့စွာ ထိုင်ချလိုက်

တော့သည်။

သူ၏ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိကြီးစွာထား၍ လေ့လာလိုက်သောအခါ အပြောင်းအလဲ အကြီးကြီးကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။ ၎င်းသည် တောင်ထူထပ်သော တောဖြစ်သော်လည်း သူရောက်ရှိလာသော အချိန်နှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် သို့တည်းမဟုတ် လွန်ခဲ့သော တစ်မိနစ်နှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် ကမ္ဘာကြီးသည် နေနှင့်ည ကွဲပြားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေပေသည်။

သိသိသာသာပင် ဆောင်းဦးဖြစ်နေသော်လည်း သည်းမခံနိုင်လောက်အောင် ပူနေလေသည်။ ခဏအကြာမှာတော့ ရှူကျင်ထျန်းရဲ့အတွင်းအင်္ကျီမှာ ချွေးတွေ စိမ့်ထွက်လာခဲ့လေသည်။ သူ့ရဲ့ကုတ်အင်္ကျီနှင့်ဆွယ်တာ နှစ်ခုလုံးကို ချွတ်ပြီးနောက် တစ်ခုတည်းသော ရှပ်အင်္ကျီကိုသာ ချန်ထားခဲ့သည်။ ပူပြင်းပြီး စိုစွတ်သော အဝတ်အစားများက သူ၏ချွေးများကို အငွေ့ပျံစေပြီး အလျင်အမြန် အအေးမိစေလိမ့်မည်။

ထူးဆန်းတဲ့မြင်ကွင်းက ရှူကျင်ထျန်းကို အံ့အားသင့်စေခဲ့တယ်။ အပြောင်းအလဲ အားလုံးသည် သူ့ရှေ့တွင်ဖြစ်ပျက်နေပြီး ယုံကြည်ရန် ခက်ခဲနေလေသည်။

သူရူးသွားပြီလို့တောင် ထင်လိုက်မိတယ် ...

နောက်ဆုံးမှာတော့ သူသည် တက္ကသိုလ်တက်နေဆဲ၊ စာသင်ကြားနေဆဲ ဖြစ်ပြီး ချီထွန်းသို့ မကြာခဏ လာရောက်လည်ပတ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် 'ကမ္ဘာကူးပြောင်းခြင်း' ဟူသော အသုံးအနှုန်းနှင့် အကျွမ်းတဝင် မရှိတာတော့ မဟုတ်ခဲ့ပေ။ ဒီလိုထူးဆန်းတဲ့ မတော်တဆမှုတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာတာနဲ့ သူ့ရဲ့ပထမဆုံး တုံ့ပြန်မှုက 'ကူးပြောင်းခြင်း' ပဲ ...

ဒါက အရမ်း စိတ်ပျက်စရာကောင်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့အသက်ကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်တဲ့အတွက် အနည်းငယ် ကျေနပ်စရာကောင်းတယ်။

တကယ်တော့ ဒါဟာ အန္တရာယ်ကနေ မမျှော်လင့်ဘဲ ကယ်ဆယ်ရေးရှိ သလိုပင်။ သူလုံးဝ အကျွမ်းတဝင် မရှိတဲ့ပတ်ဝန်းကျင် ဖြစ်နေပေမဲ့လည်း အဖမ်းခံရခြင်းနှင့် ပြန်လည် ခေါ်ဆောင်ခံရခြင်းထက် စာရင်တော့ ပို၍ ကောင်းမွန်နေသေးသည်။ သူ၏အရူးအစ်ကိုကြီးသည် သက်သေ အထောက်အထားများကို ရှင်းလင်းရန်၊ သူ့ကိုပြန်ပေးဆွဲရန် ပိုက်ဆံများစွာ ဖြင့် တစ်စုံတစ်ဦးကို ရှာဖွေခဲ့လေသည်။ သူ့အတွက် အခွင့်အရေးပေးတဲ့ အနေနဲ့ ကိုယ်တိုင် မသတ်တာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ရှုကျင်ထျန်းသည် သူတဖြည်းဖြည်း မထခင် အချိန်အကြာကြီး အနားယူခဲ့ သည်။ သို့သော် သူ၏တင်းမာနေသည့်ကြွက်သားများမှာ တုန်ခါနေဆဲ ဖြစ်သည်။

သူသည် ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ယံ အစောင့်အရှောက် အနည်းငယ်သာ ရှိချိန် မှာ ထွက်ပြေးခဲ့သည်။ သူနောက်ဆုံး အနားယူရန် နာရီပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ နာရီပေါင်းများစွာ အစဉ်မပြတ် ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ခြင်းသည် သူ၏ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခွန်အားများစွာ ကုန်ဆုံးသွား စေသည်။ ရှုကျင်ထျန်းသည် ယခုအချိန်မှာ ဦးခေါင်းကနေခြေဖျားထိ ခွန်အားများ မရှိပါတော့ချေ။

သစ်ပင်ကြီးများက သူ့ကို နေရောင်ခြည်မှ အရိပ်ရစေခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူ့အတွက် မျက်စိကျိန်းစေဖို့ လုံလောက်နေသေးသည်။ နေရောင်ခြည်သည် သစ်ပင်များကိုဖြတ်ပြီး မြေပြင်ပေါ်သို့ အစက်အပြောက်များအဖြစ် ထွန်းလင်းနေပေသည်။

မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျရောက်နေသည့် နေရောင်ခြည်၏ထောင့်အရ ရှုကျင်ထျ န်းသည် ယခုအချိန်မှာ မွန်းလွဲပိုင်းဖြစ်သည်ဟု ဆုံးဖြတ် အတည်ပြုခဲ့သည်။

သူ၏လက်တစ်ဖက်သည် တုတ်တစ်ချောင်းကို ကိုင်ထားပြီး ၎င်းကို

အဆိပ်ပြင်းသော မြွေများနှင့် အင်းဆက်များကို မောင်းထုတ်ရန်၊ လမ်းရှာဖွေရန်တို့အတွက် အသုံးပြုခဲ့ရသည်။

ရှုကျင်ထျန်းသည် သစ်တောမှထွက်ရမည့် လမ်းကို စတင်ရှာဖွေခဲ့သည်။ လမ်းတွင် ပိုးကောင်အချို့ရှိသည့် အစိမ်းရောင်အသီးအချို့ကိုလည်း စားခဲ့ရသေးသည်။ အရမ်းချဉ်တယ်။ အဲဒါက အလွန်ဆိုးဝါးပေမဲ့ သူမစားရင် သေလိမ့်မယ်။ သူ ရေငတ်သောအခါတွင်လည်း အသုံးဝင်သည့်အရာ ဖြစ်သဖြင့် အနည်းငယ် သိုလှောင်ရန် သူ၏အိတ်များကို အသုံးပြုခဲ့သည်။

ဘယ်အချိန်လဲဆိုတာ သူမသိပေ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်က ပုံမှန်မဟုတ်ဘဲ တိတ်ဆိတ်သွားလေ၏။ ရှုကျင်ထျန်းက အလန့်တကြား ထရပ်လိုက်လေသည်။

သူ့နားနောက်မှာ လေတိုးသံတစ်ခု ထွက်လာလေသည်။ ရှုကျင်ထျန်းက ဘယ်ဘက်ကို ဝှေ့ယမ်းလိုက်လေရာ ထိုအရာသည် ချက်ချင်း ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

ရှုကျင်ထျန်းက ထိုအခွင့်အရေးကိုအသုံးပြုပြီး သူ ခေါင်းလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအရာမှာ အမည်မသိရသော အဝါရောင်သားရဲဖြစ်ပြီး ဝံပုလွေရိုင်းအရွယ်အစားခန့် ရှိလေသည်။ ချွန်ထက်တဲ့အစွယ်တွေရှိပြီး သူ့ကိုလည်း ဆာလောင်နေတဲ့ပုံစံနဲ့ ကြည့်နေလေသည်။

သေစမ်း ... ဘယ်လိုတောင် ကံမကောင်းတာလဲ ...

ရှုကျင်ထျန်းသည် သူ၏အာရုံကြောတွေကို တင်းတင်းဆန့်ထားပြီး သူနဲ့ ငါးမီတာအကွာမှာတောင် မဝေးတဲ့သားရဲကို အနီးကပ် စိုက်ကြည့်နေမိသည်။

နှစ်ဖက်စလုံးက ဖြတ်သန်း ကုန်ဆုံးသွားသော စက္ကန့်များကို ရေတွက်နေ

သလို တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မျက်နှာချင်းဆိုင် ရင်ဆိုင်နေခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါ သားရဲသည် အရင်လှုပ်ရှားလာပြီး ရက်စက်တဲ့ ကန်ချက်တစ်ခုဖြင့် ရှုကျင် ထျန်းကို နေ့လယ်စာလုပ်ရန် ကြိုးစားလာလေသည်။

ရှုကျင်ထျန်းသည် ဘေးတိုက်ရှောင်လိုက်ပြီး သားရဲ၏ဝမ်းဗိုက်ကို ထိုးချ လိုက်လေသည်။ သားရဲကြီးသည် အမျက်ဒေါသကြီးစွာဖြင့် အော်ဟစ်နေ ပေ၏။

သူထွက်မပြေးခင် လူဆိုးတစ်ယောက်ဆီမှ ခိုးယူခဲ့သော ဓားမြှောင်သည် ယခုအချိန်မှာ အသုံးဝင်လာလေပြီ။

ထိုသားရဲသည် ဒဏ်ရာရနေပေမဲ့ ပိုတိုက်ခိုက်ချင်နေခဲ့လေသည်။ ဒီလို အားနည်းနေတဲ့ အမျိုးသမီးကြောင့် ထိခိုက်ရလောက်အောင် အရှက်တကွဲ ဖြစ်နေပုံရလေ၏။ အစကတော့ မိန်းမပျိုလေးဟာ တစ်ယောက်တည်းဖြစ် နေပြီး သတ္တိနည်းမယ်၊ လွယ်လွယ်လေး ကောက်ယူလို့ရမယ်လို့ ထင်နေပုံရ လေသည်။ သားရဲတိရစ္ဆာန်များက အမြဲတမ်း အမဲလိုက်ခြင်းကြောင့် သူတို့ ကိုမုန်းတီးစေပြီး ကြောက်လန့်စေသည်။ ဤအချိန်တွင် အမျိုးသမီး တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်နေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ သားရဲကောင် ကြီးက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။ ဒါက အရမ်းကောင်းတဲ့အစာပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ် ...

ရှုကျင်ထျန်းက သူ့ထံပြေးဝင်လာသည့် သားရဲကောင်ကြီး၏ တိုက်ခိုက်မှု ကိုရှောင်ရန် လက်တစ်ဖက်ဖြင့် သားရဲကောင်ကြီး၏ လည်ပင်အားဖက်ပြီး မြေပေါ်သို့ ပစ်လွှဲလိုက်လေသည်။ ထို့နောက် ကျန်လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဓားမြှောင်ကိုကိုင်ပြီး သားရဲကောက်၏ မျက်လုံးဆီသို့ အပြင်းအထန် ထိုး စိုက်လိုက်လေ၏။

နာကျင်မှုကြောင့် အော်ဟစ်နေသည့် သားရဲကောင်ကြီး၏အသံသည် သူ့

နားစည် ကွဲထွက်လုနီးပါး ကျယ်လောင်လွန်းလှသည်။ ထို့ပြင် ထိုသားရဲကြီးသည် သူ့မျက်လုံးထဲ စိုက်ဝင်နေသည့်အရာကို ထွက်သွားစေရန် ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်စွာဖြင့် ခေါင်းကို ခါယမ်းနေလေသည်။

ထိုသားရဲကြီး၏ ယမ်းခါနေမှုကြောင့် ရှုကျင်ထျန်းပင် ပြုတ်ကျလုနီးပါး ဖြစ်လာလေသည်။ ထို့ကြောင့် သားရဲကောင်ကြီး၏ ကိုယ်ပေါ်တွယ်တက်လိုက်ပြီး ဓားမြှောင်ကို ခက်ခက်ခဲခဲဖြင့် ထပ်ပြီး ထိုးစိုက်လိုက်သည်။

လူတစ်ဦးနှင့် တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်တို့ လူးလှိမ့်တိုက်ခိုက် နေကြသောကြောင့် ပေါင်းပင် အမြောက်အမြားဟာလည်း ကြေမွ ပျက်စီးနေလေသည်။

ရှုကျင်ထျန်းဟာ အားအင် အကုန်သုံးပြီးနောက်ဆုံးတွင် ဓားမြှောင်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်ရာ သားရဲကြီး၏မျက်လုံးမှာလည်း သူ့ဓားမြှောင်နှင့်အတူ အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့လေ၏။ ထို့အပြင် ဦးနှောက်များကလည်း တစ်စစီ ထိုးဖောက်ခံထားရသေးသည်။ သူ၏ဓားမြှောင်ကို အပြင်သို့ ဆွဲထုတ်လိုက်သောအခါ များပြားလွန်းလှတဲ့သွေးတွေ ပန်းထွက်လာပြီး ရှုကျင်ထျန်း၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံးကို ပေကျံသွားလေ၏။

သားရဲကောင်ကြီးမှာလည်း အားအင်များ ကုန်ဆုံးသွားပြီး လဲကျသွားကာ အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းမှာလည်း ရပ်တန့်သွားလေတော့သည်။ သားရဲကောင်ကြီး လုံးဝသေသွားမှသာ ရှုကျင်ထျန်းလည်း သက်ပြင်းချနိုင်လေတော့သည်။ သူ့ရဲ့အားအင်တွေလည်း ကုန်ခန်းနေပြီး ဒီသားရဲကောင်ကြီးရဲ့ သွေးတွေဟာ အခြား အသားစားသတ္တဝါတွေကို ဆွဲဆောင်နိုင်မယ်ဆိုတာ သိသော်လည်း ထိုနေရာမှ ခြေတစ်ဖဝါးပင် မရွေ့နိုင်လောက်အောင် ပင်ပန်းနေလေသည်။

သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်သည့် သွေးနံ့များနှင့်ပြည့်နေသော လေထုသည် အဝေးတစ်နေရာထိ ပျံ့နှံ့သွားလေ၏။ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ အဲဒီအနံ့ဟာ တစ်

ကိုယ်လုံး အစိမ်းပုပ်ရောင်ရှိတဲ့ စပါးအုံးမြွေသားရဲကြီးကို ဆွဲဆောင်နိုင်ခဲ့လေသည်။ သို့သော် ထိုမြွေသားရဲကြီးကို ဆွဲဆောင်နိုင်တာဟာ သားရဲကောင်ကြီးမဟုတ်ဘဲ မြေပြင်ပေါ်က မိန်းမပျိုလေးသာ ဖြစ်ချေ၏။

စပါးအုံးမြွေသားရဲကြီးသည် သူ၏နှစ်ခွဖြစ်နေသောလျှာကို ထုတ်လိုက်ပြီး မြေပြင်ပေါ်က မိန်းမပျိုလေးကို လျက်လိုက်လေသည်။ သူ့ရဲ့အသက်ရှူသံက အရမ်း အားနည်းနေပေမဲ့လည်း ဖြည်းညင်းစွာဖြင့် မှန်မှန်ရှူနေတုန်းပဲ။ သိပ်ကိုကောင်းတယ် ... သူ အသက်ရှင်နေသေးတာပဲ ...

ထိုမြွေသားရဲကြီးမှာ (၁၀)မီတာမက ရှည်လျားလေသည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏အမြီးကို လှုပ်ခါအသုံးပြုပြီး မိန်းမပျိုလေးနှင့် သေနေသော သားရဲကောင်ကြီးအား ရစ်ပတ်လိုက်ရင်း ကောင်းမွန်သော ခံစားချက်များနှင့် အတူ သူ၏မြွေသိုက်သို့ ကူးလူး သယ်ဆောင် သွားလေတော့သည်။
